глушко, в. глухчо.

глуша гл.

глюде (то) малко, слабо конче, кранчичка.

глъквам, гл. умълчавам се, угасям се в болест.

глъкване (то)

глъкнал -а, о -и (тъ) глъкнало детето

глъчена гл. еднокр.

глъщна гл. едн. в. гълтам

глътка (та) една глътка, за едно глътване

глътване (то)

глъхня гл. едн. в. заглъхна. не ми се чуе гласа, обрасло около ми трева и не се видя.

глъч (тъ) в. глъчава, шум, крясъци.

глъчка (та) 1) ядох глъчка за нищо, тъмър и 2) глъч, гъгър.

глъча, гл. в. гълча

глъбок, а, о -и (тъ), в. длъбок.

глъбокомислен -а, о -и (тъ) длъбокомислен.

глъбокоумен, мна, мно -и (тъ) длъбокоум.

глъбочина (та)

глътав, а, о, -и (тъ) в. гламав.

гнет (тъ) натиск, притискане.

гнета гл. тъпча, притискам.

гнетене (то)

гнида (та) на въшката яйцето

гнидав, а, о, -и (тъ) който има гниди. въди гниди, кат ден мара гнидава, на свой ден мара гнидава.

гнил -а, о, -и (тъ) прогнил, начинил, не здрав, непраян; бумлък. Ласно баби да яде гнили круши, а я да видим червенидаци т.д. 2)

гнила (та) 1) в. гнилица. 2) ж.р. от гнил

гнилак, (тъ) гнили дърве. 2) прен. взе да въври онзи гнилак, неразбиране, серия.

гнилота (та)

гнилост (та)

гнилуха (та) 1) в. гнилак. 2) гнила гъба.

гнитве (то) гн

гния, еш. гл.

гноевица (та) пъпка коя е гноясала

гноетба (та)

гноезбица (та)

гъвоч (ът) в. главоч.

глъб (ът) трав. радомир.

глъб (та) глъбината, хлътнало место.

глъбина (та) в. глъбочина.

глюш. Охр. 1) глезен, в знач. 2) кутлец, вързано на ключ, на глюш, както дръпнеш едина край да се отвързва.

глигра гл. в. гълтра в 2) значение.

глямна -и и. Соф. в. главня или глявня.

гнилье (то)

гнел. пирд. ?

гнич (та) гнилота.

гълчава.

гонещие